

1. Můj Pa-ne, proč se bou-ří bez-bož-ní,
ná-ro-dy vy-mý-šle-jí mar-né plá-ny?
Schá-zí se, ra-dí moc-ní, zá-mož-ní,
zá-mě-ry zrád-né ma-jí přichy-stá-ny.
„Strh-ně-me pou-ta, tí-hu Božích řá-dů!“
Trou-fa-lou ře-čí vzpouru hlá-sa-jí.
Dál mar-ně tou-ží svrhnout Bo-ží vlá-du,
mstou hro-zí těm, kdo v Bo-ha dou-fa-jí.

2. K smíchu jsou Bohu, Králi v nebesích, / svou
mocnou rukou vládne celé zemi. / Pán promluví a srdce
svévolných / hrůzou se chvějí z jeho rozhorlení. /
„Královský trůn dnes svěřím Synu svému, / slávu,
moc, vládu jemu odevzdám. / Národy půjdou vstříc
vyvolenému,“ / tak pravil Bůh, svou vůli zjevil nám.

T: Miloslav Esterle

M: La Forme des prières et chanz ecclésiastiques, 1542